

Sønderho, de ultieme w

Eind augustus 2023 lagen we in de haven van Harlesiel te schuilen voor Hans, de storm die in Scandinavië een paar mensenlevens eiste en veel schade veroorzaakte. Twee dagen eerder was, onderweg van de Tümlauer Bucht naar Wangeroege, de ophanging van ons stuurboordroer gebroken. Dankzij de contacten van de havenmeester kon dat in Harlesiel Carolinensiel verholpen worden. En het stormde, dus wij konden toch nergens heen.

Op dat moment wisten wij nog niet dat het onze laatste vakantie aan boord van de Eclips zou zijn. Negen jaar lang bezochten we met onze MacGregor 26 zoveel mogelijk (uit)hoeken van de Waddenzee. We kwamen overal tussen Den Helder en Sylt, en waren die zomer onder anderen nog op de Halligen en Föhr geweest. Hele ondernemingen, want met een 26-voertje met een leeggewicht van net 1000 kg en een waterverplaatsing van slechts anderhalve ton was het bereiken van Helgoland al een avontuur. We hadden geen concrete plannen om de Eclips van de hand te doen, maar wel het gevoel dat we het maximaal haalbare uit de boot gehaald hadden.

Met een beetje tijd over, vanwege de omstandigheden, keek ik die avond eens op Marktplaats en kreeg terstond een melding dat er een 'hit' was! Al zeker een maand of zeven had ik een zoekopdracht uitstaan voor het geval er een Southerly zou worden aangeboden. Omdat de eigenaren ze niet kwijt willen was er nooit enige reactie gekomen en ik verwachtte dat het nog wel een paar jaar kon gaan duren. Maar nu had ik beet! Nog tijdens die vakantie week hebben we contact gelegd en zijn na terugkomst in Lemmer de boot gaan bekijken. Daarna ging het snel. We hadden een klik met de verkopers en een paar dagen later waren we de nieuwe eigenaren van wat nu de Orion is, een Southerly 105 uit 1984, rompnummer 104 van 105 gebouwde exemplaren. Het één na laatste exemplaar dus.

Er moest en moet nog steeds veel aan de boot gebeuren, maar we wisten al direct dat we nu een veel grotere actieradius hebben. Met de Eclips waren we gekomen tot het droogvallende haventje van Rantum op Sylt. Daar vandaan zie je Denemarken wel liggen, maar buiten bereik. En het Wad strekt zich uit van het Amsteldiep tot de Ho Bugt bij Esbjerg. En dus lag in 2024 het Deense Wad op de planning.

“We hadden het maximale uit de boot gehaald

Langsij van de Karen van Mandø

**BE
RICH
TEN**

Majaar
2025

Jaargang 34, nr 118

4